

יניסו עלינו בלי חשך ברבות הימים. הלא עת לנו להבין, כי הלאומים מכל המינים, כאשכנזים כלא אשכנזים (אם אך ביסודם אין אמונה ודת) חפצים הנה אך להנך את העבר הקדוש של ישראל ולהעמידו על איזה רגש נדף המוכתר במלים מצלצלות. והריב ביניהם הוא דומה ממש לריב ילד אחד, שהניש לפני אמו על אחותו, שהוא רב בה על ענותה צפורה הכרמים אחת, והאם שמעה דברי ריבה ותחזק את ידיו לחסול על הרמש האומלל והנהדר הזה, אבל מה השתוממה בשמעה אחרי כן מפיו מעט ריבו באחותו, כי הוא בעצמו רוצה להמית את צפורה כרמים זאת בידיו. הלאומים הרוססים מתקוטשים גם הם בהסופרים האשכנזים בדבר הוכות למי להרוס את היהדות: לראשונים או לאחרונים ולא יותר. (המשך יבוא).

משה שלום קאזארנאוו.

גנבה שאין בה תשלומי כפל.

רבת שבעה לנו נפשנו לראות בימים האחרונים תעלולים ספרותיים שונים, בשלוח אחד ירו במלאכת רעהו, לקחת מספרו שהנה וכתב בעמל כפיים, במשך שנות מספר, את הנתונים הטובים ומובחרים ולשנותם ככל העולה על רוחו ולהתם בתור מטעמים מעשה ידיו להתפאר, או כי ידפוס איזה מרפס ומזים חבורו של מחבר מפורסם, בלתי רשיונו וידיעתו, למען בצעו בצע; או שיעתיק כתבן פלוני ללשון זרה ממעיי הספרים המופתיים ועוד ועוד, ודבר זה ככה הורגל אצלנו עד כי יש שלא נשתומם עוד עיז כלל, בדעתנו כי מעשים ככל יום הם, כאשר ראינו ונוכחנו לא אחת ושתיים, סבת הדבר הוא מחלת ההתפרסמות שנתפשטה בשנים האחרונות בין הצעירים מכל המסלנות, שכל אחד מתקנא בחבורו שזכה כי קורספונדנציות נרפסה שחור עיז לכן במכיע פלוני, או כי חית נתקבלה למול במאסף אלמוני, ואחרי שהשך די בערו מכוא בדרך זה כי תורה לא למד וגם מחכמה היצוגית השתו אלות, והשאלה מה לעשות מנקרת את מוחו מאוד, לכן אם סקח הוא — וסקחים כמו אלה מצוים במדה מרובה — יתנפל על איזה ספר חדש או ישן, הכלתי נודע בשערים, יעתיק משם ככל הבא בידו — ואך בשינויים ידועים — ויעלהו עולה במקום אשר יבחר בו לשכן שמו שם, והמיל, הלא לא נביא ולא בן נביא הוא לדעת כל אשר חירשו האחרונים ואחרוני האחרונים עד היום הזה, וכן הדבר נוהג גם במחברים אשר בלמוס, בעת"מ אחום, ומסכה זו יציצו אצלינו חדשים לבקרים חבורים נפלאים מאנשים בלתי נודעים עד כה, ואמנם אף שאין לדון דינם למזור, בכיו עדיין יש מקום לסבלנות לראות דברים כאלה ולשתוק, כאשר גם אפשר לדונם לקף זכות במקרא שכתוב אל תבזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב ומה גם שאפשר אשר באמת חידש הדבר גם הוא מדעתו. אולם מנבה נלויה ועזות מחוצפת שראיתי בימים האחרונים לחזור ולהדפיס ספר ירוע כדמותו כצלמו, בלי שום שינוי וגרעון ותוספות, ולקרוא שמו עליו לא ראיתי ולא שמעתי עד כה, ולמען גלות המסכה הנמוכה ולמען הראות כי יש עין צופיה החוקרת וסוקרת הכל וכל המעשים בספר נכתבים, ראיתי לי לחוב קדוש, לפרש השמלה לפני קוראי, הפלס' ולהציג מחזה מול מחזה כי שערי הספרים בהעתקה מדויקת מכלי לשונות אף כקוצו של יוד: